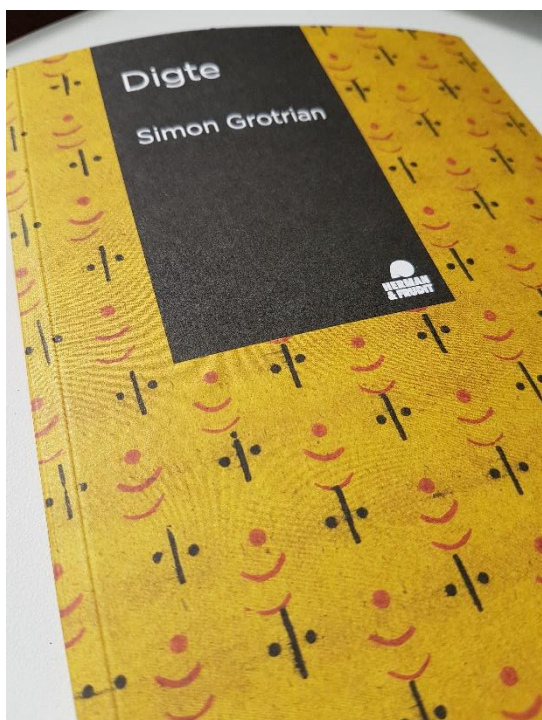

” Sorgen er rød og brun og gul ”

Sådan digter Simon Grotrian i en salme fra sin første salmeudgivelse 'Jordens salt og verdens lys' fra 2006. Rød, brun og gul er også omslaget af Simon Grotrians seneste digtsamling, der udkom 15. august 2019.

Jeg ved ikke, hvad kunstner Peter Brandes tænkte, da han malede omslaget til 'Digte'. Det er som om tegnene smiler til mig, men fordi Simon Grotrian døde dagen før udgivelsen, så er det ud over årstidens også sorgens farver, der ligger på mit skrivebord. Rød og brun og gul.

Meningerne om Grotrians lyrik er mange. Jeg er fan. Jeg holder ved dåb af, at forældre, familien og resten af menigheden synger: 'Lad barnet, som jeg elsker højt få del i glædens bølgesprøjt'. Det er et erfaringsnært og sanseligt billede på dåb, Grotrian serverer for os på sit overdådige sølvfad af ord.

Hans billedsprog er på én gang konkret og surreelt. Når vi synger, at 'Guds nåde er en vintergæk', mon ikke vi så straks forstår, at Gud kommer til os overraskende som en vintergæk i vinters mørke og frost. Det kan godt være vi studser over og stødes af koblingen af Guds kærlighed og en brintbombe i formuleringen 'jeg har Guds kærlighed, en brintbombe af violer over markerne'. Men mon ikke vi fornemmer en kærlighed, der overstråler både liv og død med en skønhed af voldsomt blomstrende dimensioner. Og er det *for* råt for usødet, når han om nadveren skriver, at Vorherre 'åbner sin puls i et bæger'?

Jeg synes, det er råt og godt.

Jeg kan huske, at jeg længe undrede mig over, hvad 'et firkantet vejr' mon er, indtil en veninde fortalte mig, at jeg skulle se det for mig. Helt konkret. Et firkantet vejr er det vejr, vi vælger at se på inde fra og ud. Gennem et vindue.

Sådan leger Grotrian med ordene og vores billedskabende fantasi. Han lægger med sine ord gåder ud for os at løse. Lykkes det ikke altid, så betragter jeg hans digte, salmer og bønner som kunstværker. Hvor tit har jeg ikke stået foran et maleri og tænkt: Jeg forstår det ikke, men det betager mig. Sådan har jeg det også med Simon Grotrians ordværker. Han rækker mig ord om det gådefulde, og derfor må han sætte ordene sammen på nye måder, opfinde ord, lege med min hjerne og røre mit hjerte.

I mig danner Grotrians ord små, farverige eksplosioner, og han snyder mig ikke for den til tider svære kunst at forholde mig til livet. I sin skønhed og gru.

Simon Grotrian er død. Han blev 57 år gammel. Hans salmer lever. Til evig tid håber jeg.

Af sognepræst Hanne Henriksen